

Nataša Ahčin

V TVOJ
PLAMEN

Nataša Ahčin

V TVOJ
P L A M E N

DRUŽINA 2020

PLAMEN, KI OŽARJA SRCE ZA GOSPODA

Zbirka pesmi Nataše Ahčin, ki nosi naslov po prvo-
vrščeni pesmi *V Tvoj plamen*, je že njena druga zbir-
ka po vrsti in prinaša 60 pesmi, ki jih je Nataša napi-
sala v letih 1997–2002. Tako v uvodni pesmi *V Tvoj
plamen* kot tudi v sklepni, *Resnica*, avtorica uporabi
prisposodbo plamena, s katero izrazi svojo vero v Tro-
edinega Boga, svoje hrepenenje po Bogu Ljubezni,
svojo prežetost od Božje navzočnosti in svojo popol-
no izročitev čisti Resnici. Ta čista Resnica je nenehni
plamen, ki gori v njeni duši. Tako v pesmih avtorica
z besedami preslikava to, kar čuti v duši. Zato njene
pesmi predstavljajo dialog z Bogom in s tem molitev,
ki vabi k molitvi.

Svojo majhnost pred Bogom izrazi z mnogimi pris-
podobami, kot so: »utišana ptica« (pesem *Pelikan*),
»dekla, ki se vrača v dom« (*Mimohod*), »Veronika Tvo-
ja« (*Križev pot*), »plamen gorke sveče« (*Češčenje*), »goreč
grm neminljive Ljubezni« in »goreča bakla Ljubezni«

(*Goreči grm*). V vseh teh podobah spoznavamo, da je bila Nataša otroško zaupljivega in odraslo zrelega, vernega in darujočega srca. Njen »dom«, ki jo je združeval z Bogom, je bila Ljubezen (pesem *Ljubezen je dom*), za katero pravi, da je premalo ljubljena (*Križ*).

Kristusa opeva predvsem kot Križanega, ki je dal svoje življenje za naše odrešenje. S prispodobo pelikana, ki si je v svoji skrbi za mladiče, da bi ne ostali brez hrane, s kljunom naredil v prsi rano in dal mladičem piti svojo kri, pesnica doživlja Kristusa kot Pelikana, ki je daroval svoje življenje za naše odrešenje. On je edini gostitelj, ki je dal in ki daje samega sebe gostom v hrano, kar se dogaja med obhajilom, ko se nam pod evharističnima znamenjema kruha in vina daje v duhovno hrano in pijačo. Pesnica ga imenuje: »[v]elik in dober, močan in svoboden, Kruh in Pelikan, ki me hrani« (pesem *Pelikan*).

V preizkušnjah življenja in še posebej, ko je bila »pribita« na križ bolniške postelje, je bila njena edina tolažba Križani. Smisel trpljenja je našla le v Trpečem, ki se mu je izročala kot Veronika (ki mu je podala potni prt) in Ga sprejemala kot Símon iz Cirene (ki je Jezusu pomagal nositi križ). Ta svoj odnos do Kristusa je izrazila v pesmi *Križev pot* z naslednjimi besedami: »Ti greš z menoj in jaz grem s Teboj, oba preko skupnega boja, Ti si moj Simon ... in jaz Veronika Tvoja.« Prav ta njena trdna notranja povezanost z Gospodom je postala stalnica ali »rdeča nit« njenih pesmi in pogovorov z Gospodom.

Natašino življenje smo doživljali tako, kot da je odmaknjeno tuzemeljskemu, a je bila prav po tej odmaknjenosti in molitvi še bolj navzoča in povezana z nami, kar je izpovedala v pesmi *Premor* (ki jo je ob-

javila v zbirki *Biti za nekoga* leta 1998), v kateri pravi: »Včasih sem polna ljudi, imam jih v ušesih, očeh in rokah, držijo se me množice lačne, procesije dolge in jaz sem med njimi.« Umikala se je svetu, vendar ne zato, da bi bila nenavzoča, ampak da bi bila še bolj intenzivno navzoča, četudi le duhovno: po molitvi, veri, upanju in ljubezni.

Pričujočo zbirko *V Tvoj plamen* je v glavnih obrisih avtorica sama pripravila za objavo, ji napisala uvodnik ter spremno besedo k morebitnim ilustracijam posameznih vsebinskih sklopov, vendar do izdaje ni prišlo. K pripravljenu gradivu smo dodali nadvse zanimivo in nujno razpravo izpod peresa misijonarja p. Martina Kmetca, ki nam omogoča globlje razumevanje Natašinih pesmi.

Po besedah rodne sestre Janje Ahčin, dr. med.: »[s]o Natašine pesmi kakor ptice, ki priletijo v srce in prebudijo milost, nas bližajo k Bogu, nas vzpodbujajo k dejavni ljubezni do sester in bratov in nam nahanjajo dušo.« Zato verjamem, da bodo podobno kot pesmi iz prve zbirke *Biti za nekoga* tudi pesmi iz pričujoče zbirke *V Tvoj plamen* našle odprta srca za prebiranje Natašinih pesmi, predvsem pa odprta srca za Njega, ki ga pesmi opevajo, kajti kot je zapisala Nataša v pesmi *Minevanje* v prej omenjeni zbirki: »Vsi se bomo enkrat vrnili tja, kjer Začetek domuje, kjer vsako dejanje, dobro in slabo, se v večno plačilo prekuje.«

Slavko Krajnc

V TVOJ PLAMEN

Tam,
kjer ni več razlag,
ne dotikov,
ne dokazov,
ne opravičil,
tam bivaš Ti,
moja Ljubezen!
Noči, prečute
iz brezen srca,
vzdihujejo k Tebi ...

Prosim,
dvigni me k sebi,
v ogenj vas Treh,
da tu
na zemeljskih tleh
vsa bitja zajamem
v Tvoj plamen!

DAJ NAM DUHA

Daj nam Duha,
Tvojega,
Svetega.
Daj nam
Tvojo ljubezen do Očeta,
Tvojo nežno,
sinovsko predanost.
Bodi nam zbranost,
mir in prostost,
trdnost in most
v večno življenje.